

بررسی روند پیشرفت فوتبال بانوان در گفت‌وگوی «جوان» با مریم ایراندوست سرمربی تیم ملی

هدف‌مان تغییر نگاه به فوتبال بانوان بود

با حمایت می توان در مسیر توسعه و موفقیت ورزش بانوان گام برداشت

گفت‌وگو
دنیاجلدری

حضورش در رقابت‌های جام ملت‌های بانوان آسیا ندارد خصوصا که با تیم‌های قدری چون هند، چین و چین تایپه نیز همگروه بودیم. تیم‌هایی تابن دندان مسلح با تعداد کات بسیار، بر گزاری بازی‌های دوستانه پر تعداد و سابقه و تجربه بالا از حضور در این رقابت‌ها با کسب عنوان‌های در خور توجه، با این وجود اما گام نخست با تساوی بدون گل مقابل هند محکم و امیدوار کننده برداشته شد. تک‌امتیازی که اگر چه در ادامه از دست رفت اما روزنه امیدی بود برای آینده، هر چند که شاگردان مریم ایراندوست با دو باخت سنگین و بی‌دری به سفر خود در هند خاتمه دادند اما به زعم سرمربی تیم ملی فوتبال بانوان ایران این تیم به هدف خود که تغییر نگاه‌ها به فوتبال بانوان بود رسید و می‌تواند در مسیر موفقیت و توسعه گام بردارد اگر با حمایت مسئولان و فراهم شدن امکانات و شرایط لازم به راهی که در پیش گرفته ادامه دهد.

■ ■ ■

کسب جواز حضور در جام ملت‌های آسیا بی‌شک شاهکار فوتبال بانوان بود، اما آیا این موفقیت یک اتفاق بود یا نشان دهنده توانایی‌های فوتبال بانوان و گامی بلند در مسیر توسعه این رشته؟

قطعا نخستین صعود تیم ملی فوتبال بانوان به جام ملت‌های فوتبال بانوان آسیا یک اتفاق نبود چرا که تمام رخداد‌های دنیای ورزش نشان می‌دهد که هیچ موفقیتی بدون تلاش و فقط بر اساس شناس رقم نمی‌خورد، درست همانند موفقیتی که بانوان فوتبال ایران به دست آوردند و نشان دهنده پتانسیل بالای دختران بود و حمایتی که خود، نتیجه‌ای که ثابت کرد اگر با توجه به پتانسیلی که وجود دارد شاهد حمایت حادکتری از ورزش بانوان باشیم قطعا به دستاوردهای خیره‌کننده‌ای دست خواهیم یافت، دستاوردهایی که اگر خواهیم آن را شناسی قلمداد کنیم غیرمصرفانه و صداپلته نامیدکنند. هدف ملی، هدف تیم ملی از صعود به جام ملت‌های آسیا تغییر نگاه مسئولان به تیم ملی فوتبال بانوان بود تا این تغییر راهی باشد برای پیشرفت و توسعه چرا که استعداد‌های بسیاری در ایران وجود دارد که در صورت توجه و حمایت از آنها می‌توان به موفقیت‌های خیره‌کننده دست یافت اما به شرط فراهم کردن شرایط و امکانات لازم.

قبل از اعزام به هند گفتید چهره‌های متفاوت از بانوان در جام ملت‌های آسیا می‌بینید، از آنچه در این رقابت‌ها به نمایش گذاشته‌شد راضی بودید؟

بله. تقریبا انتظاری که داشتیم برآورده شد، از بازی با هند همان چیزی را که رقم خورد انتظار داشتیم، همانند آن که تیم به خود چین خواسته‌های کادر فنی تا حد زیادی به اجرا در آمد. تاکتیک تیمی دفاع استفاده از ضدحملات بود، همان چیزی که مقابل هندیی‌ها انجام شده.اما در بازی نخست سورپرایز شدید چراکه هند میزبان بسیار فراتر از چند ماه اخیر خود ظاهر شد، می‌دانستیم که تعداد کم خوبی برای این رقابت‌ها دیده‌ام فراتر از چند ماه ظاهر شد ولی بچه‌ها به خوبی از عهده این مصاف سخت برآمدند و موفق به کسب یک امتیاز شدند، در مصاف با چین و چین‌تایپه اما کسی انتظار مساوی را بر دبر تیم‌هایی نداشتیم. تجربه سه‌سال‌ها حضور در این رقابت‌ها را دارند، می‌دانیم که هر وقت‌ی حرف‌هایی به این قدری مقابل دختران فوتبال ایران ایستادند و با این نگاه و منطق اگر مسائل را برای بازیگری کنار هم بگذارید، می‌بینید که بچه‌ها در حتما ظاهر شدند و شخصاً عملکرد آنها راضی هستم.

بسیاری‌اما بر این باور بودند که بضاعت تیم ملی فوتبال ایران پیش از این بوده و بازی‌های ایراندوست می‌توانست با دعوت از بازیکنان بهتری نتایجی متفاوت از آنچه که کسب شد را رقم بزند، اگر زمان به عقب برگردد باز هم همین نفرات را یا خود به جام ملت‌های آسیایی می‌برد؟

ما بهترین نفراتی را که در اردوها شرکت کردند انتخاب کردیم، البته نفرات بسیاری دعوت شدند اما برخی در اردوهای تیم ملی شرکت نکردند، اگر چه نمی‌توان از این مسئله به سادگی گذشت که عدم توجه به تیم ملی در گذشته باعث ایجاد دل‌سری بر برخی بازیکنان شده بود اما عداای با مصدومیت دست به گر بیاب و بودند و برخی نیز بنا به دلایل شخصی از حضور در اردوها انصراف دادند و همین باعث شد شاهد حضور تمام نفراتی که به اردوی تیم ملی دعوت کرده بودیم نباشیم اما صراحتاً می‌گویم بهترین نفراتی را که در اردوهای شرکت کرده بودند انتخاب کردیم، شخصاً همه بازی‌های لیگ را هم دیدم و بهترین‌ها را در دستور کردم و در نهایت هم نفراتی که تیم ملی را در مسابقات کسب جواز حضور در جام ملت‌ها و این رقابت‌ها همراهی کردند انتخاب شدند.اما نمی‌توانستم بازیکنی را با خود به جام ملت‌های آسیا ببرم که در اردو حاضر نشده بود، این حق دیگران را ضایع می‌کرد، ما از کنار هیچ نامی به سادگی عبور نکردیم و حالا باید دید با توجه به حمایت‌های اخیر و نتایج کسب شده آیا هنوز هم کسی هست که حاضر به حضور در اردوی تیم ملی نباشد یا

اتفاقات اخیر باعث شده تا بازیکنان با میل و رغبت در اردوها شرکت کنند.

یعنی از انتخاب‌های خود برای حضور در جام ملت‌های آسیا دفاع می‌کنید؟

بله، مطمئن باشید اگر به ج‌سای این بازیکنان ما ۲۳ بازیکن دیگر را هم با خود به این رقابت‌ها می‌بردیم نتیجه همین می‌شد که گرفتیم، ما قبلاً به هند باخته بودیم اما در این رقابت‌ها به تساوی بدون گل مقابل این تیم دست یافتیم که یک پیشرفت به حساب می‌آمد. به چین تایپه قبلاً ۵- صفر باخته بودیم این مرتبه ۵- صفر باختیم که تفاوت آنچنانی نداشت، با چین هم که اصلا قبلاً بازی نکرده بودیم، پس اگر درست کارشناسی کنید می‌بینید نتایج در حدی بوده که می‌شد انتظار داشت.

اما اگر برخی دوستان بر این باورند که اگر سه، چهار بازیکن دیگر همراه تیم بودند شرایط تفاوت می‌کرد تیم ملی باشند استعفا می‌کند، همان‌طور که زهرا قنبری بعد از راهی از کمند مصدومیت و حضور در دو اردوی پایانی همراه تیم عازم هند شد و ذقایی نیز بازی کرد و توانست تأثیر گذار باشد.

از نظر فنی اگر سه مصاف ایران در جام ملت‌های آسیا برابر هند، چین و چین تایپه را بررسی کنیم فکر می‌کنید بازیکنان مریم ایراندوست چه چیزی مقابل حریفان خود در این رقابت‌ها کم داشتند؟

در تورنمنت ازبکستان بسیاری از بازیکنان بعد از مصاف بازیکنان‌ها قدرت بالای این تیم می‌گفتند و خستگی دیداری که پشت سر گذاشته بودند اما در بازی سوم برابر ازبکستان مساوی کردیم، آن‌هم در شرایطی که می‌توانستیم برنده باشیم و بچه‌ها نه از نظر بدنی کم آوردند و نه روحی و به مراتب از حریف برتر و سرتر بودند و این نتیجه بر گزاری چند بازی تدار کاتی بود.

یعنی عدم بر گزاری بازی‌های تدار کاتی بعد از صعود به جام ملت‌های آسیا در نتایج رقم خوره در برابر چین و چین تایپه تأثیر داشت؟

بله، بر گزاری دیدار‌های تدار کاتی و دوستانه به شما فرصت ارزیابی می‌دهد، به زبان ساده‌تر شما وقتی درس می‌خوانید و امتحان می‌دهید متوجه اشتباهات خود می‌شوید اما وقتی هیچ امتحانی بعد از درس خواندن‌تان نباشد متوجه نمی‌شوید کجای کار ایراد دارد، به بخواهید برطرفش کنید، اشتباهات و نقاط ضعف در دیدار‌های تدار کاتی است که خود را نشان می‌دهد، تیم ملی در دو تورنمنت بلاروس و ازبکستان گل‌های زیادی در یافت کرد اما نتیجه حضور در این دو تورنمنت سنگین صعود به جام ملت‌های آسیا بود چرا که ایرادات خود را در بازی‌های دوستانه نشان داد و بازیکنان و کادر فنی این فرصت را داشتند تا با ارزیابی مشکلات در صدد برطرف کردن آنها برآیند و نتیجه این شد که برای نخستین بار توانستیم در بین تیم‌هایی قرار بگیریم که به جام ملت‌های آسیا راه یافته بودند.

نتیجه بازی با هند نشان از تاکتیک پذیری بازیکنان داشت و اشاره کر دید در بازی نخست آنچه را که انتظار داشتید انجام شد، اما چرا این اتفاق در دو مصاف بعدی رخ نداد؟

بازی با هند مساوی شد، آن‌هم بدون اینکه تویی از خط دروازه ما رد شود، با این وجود اما گفتم که در این دیدار حساسی سورپرایز شدید، هند با ۱۴ بازی تدار کاتی خوب و در سطح بالا انجام داده بود، این یعنی بالا رفتن تجربه بازیکنان حریف که مانع کسب پیروزی در گام نخست شد، علاوه بر آن در نخستین بازی تک‌تک نفرات تیم تمام انرژی و توان خود را برای کسب نتیجه گذاشتند اما گاهی در تورنمنت‌انفجاراتی رخ می‌دهد که شما را از دستپایی به موفقیت دور کرده یا کار را برای کسب آن دشوار می‌کند، شکست سنگین برابر چین روحیه بازیکنان را تحت تأثیر قرار داد، از سوی دیگر در مصاف با چین تایپه ما چهار مهره اصلی خود را در اختیار نداشتیم، این در حالی بود که ما بعد

جدا از آنکه استفاده از مربیان خارجی در فوتبال دنیا امری طبیعی است برای بالا بردن سطح دانش و کیفیت تیم‌ها، فکر می‌کنید در مقطع کنونی مربیان داخلی پاسخگوی نیاز تیم ملی هستند؟

ببینید، ما اول باید جای پای‌مان را درست کنیم و ببینیم که ایراد کار از کجاست، آیا مربی ایراد دارد یا مشکل از جای دیگر آب می‌خورد؟ ما در گذشته از مربیان خارجی نیز در تیم ملی فوتبال بانوان استفاده کرده‌ایم، نیترو، هلنا کاستا و اولگاسه مربی خارجی تیم ملی فوتبال بانوان در مقاطع مختلف بودند اما اگر قرار باشد مربی خارجی بیایم و امکانات لازم را نداشته باشیم، بازی و اردوی تدار کاتی فراهم نکنیم قطعا هیچ اتفاق خاصی رخ نمی‌دهد و تنها هزینه کرده‌ایم، نه چون سرمربی تیم ملی هستیم این را بگوییم؟ نه، حرف این است که تیم ملی امکاناتی را نیاز دارد که در صورت عدم فراهم کردن آن فرقی ندارد مربی داخلی بیایم یا خارجی، نمی‌توانیم توقع معجزه داشته باشیم، درد تیم ملی مربی داخلی یا خارجی نیست، مسئله امکاناتی است که باید برای تیم در نظر گرفته شود و یک برنامه‌ریزی درست، خدا را شکر که نگاه عزیز خود را رسانی رشد و توسعه فوتبال بانوان است اما این روند باید ادامه داشته باشد تا توسعه اتفاق بیفتد، رشد و توسعه نیز مستلزم برنامه‌ریزی درست، امکانات خوب، اردوهای منظم، تورنمنت‌های مفید و دیدار‌های تدار کاتی با حریفان تراز اول است، اینها را اگر نداشته باشیم گوار دیولا را هم که بیایم و کاری از پیش نمی‌بریم.

یعنی مطرح کردن بحث سرمربی خارجی در این مقطع هیچ بساری از دوش تیم ملی بر نمی‌دارد و فقط پاک کردن صورت مسئله است؟

خیلی دوست ندارم در خصوص گذشته صحبت کنم، فکر می‌کنم روند کار فوتبال بانوان و نتایج و اتفاقات آن مشخص است و بهتر است خیلی در مورد گذشته حرف نزنیم، فقط همین اندازه بگویم که در گذشته رسانه‌ها توجه زیادی به فوتبال بانوان نمی‌کردند و تنها به این دلیل به حضور مربیان خارجی در دهه‌ها ۸۰ و ۹۰ اشاره کردم و خواستم بگویم ما تجربه استفاده از مربیان خارجی را در دهه‌های ۸۰ و ۹۰ داشته‌ایم در این زمینه بی تجربه نیستیم، اما ما چه زمان به جام ملت‌های آسیا صعود کردیم؟ سال ۱۴۰۰ این خود ثابت می‌کند مسئله شنستن سرمربی خارجی روی نیمکت تیم ملی است یا چیز دیگری.

یکی از اتفاقات جالب توجه در خصوص تیمی که برای نخستین بار به جام ملت‌های آسیا راه یافت در خشش زهره کوه‌دیی گلرایی بود که به صورت اتفاقی و بعد از قهر مریم خواجه‌سوی، دروازه‌بان اول تیم ملی حفاظت از قفس نوری تیم ملی را به عهده گرفت، انتظار چنین درخششی را از او داشتید؟

زهرة کوه‌دیی سال ۸۸ که با تیم ملوان بندرانزلی قهرمان لیگ برتر شدیم دروازه‌بان تیم من بود و البته سال‌ها بازیکن تیم ملی، شادخت خوبی از او داشتم، زهره جزو سه، چهار بازیکن برتر لیگ برتر فوتبال بانوان است، صعود به جام ملت‌های آسیا در پی حمایت‌های اخیر فدراسیون فوتبال از فوتبال بانوان نشان داد که اندامه این روند از سوی مسئولان می‌تواند به موفقیت‌های بعدی بینجامد، باید اندکی صبور بود و تصمیمات بردستی گرفت تا در نهایت به نتیجه‌ای که می‌خواهیم دست یابیم، بی‌شک اما در صورت ادامه‌دار بودن باوری که مسئولان به فوتبال بانوان پیدا کردند می‌تواند به زودی افتخار آفرینی‌های بیشتری را رقم بزند.

تیم ملی فوتبال ایران تنها تیم حاضر در جام ملت‌ها بود که کمتر از سه دهه از تاسیس آن می‌گذرد، این فاصله نسبی را به عنوان سرمربی تیم ملی چطور تفسیر می‌کنید؟

بله، تیم ملی فوتبال بانوان کار خود را از سال ۱۸۴ آغاز کرده است حال آنکه دیگر تیم‌ها با قدمت ۴۵ تا ۵۰سال در این رقابت‌ها حضور داشتند، این نشان می‌دهد که ما حداقل ۳۰سال عقب هستیم و باید تلاشی به مراتب بیشتر از دیگر تیم‌ها برای جبران این عقب‌ماندگی انجام دهیم، اما با وجود قدمت کم، فوتبال بانوان ایران در مسیر درستی قدم برداشته که ادامه آن بی‌شک نتایج خوبی را در پی دارد، با این وجود اما نباید خیلی عجله کرد، شما همین تیم ملی فوتبال آقایان را نگاه کنید، چند سال از تاسیس آن می‌گذرد و بعد از چند سال تلاش‌های آن به ثمر رسیده است؟ مقایسه‌ای کوتاه و گذرا نشان می‌دهد که تیم ملی فوتبال بانوان شرایط چندانی مالی و معنوی، مهیا کردن امکانات و نیاز به حمایت‌هایی به مراتب بیشتر از این دارد، اگر می‌خواهیم این اولین و آخرین صعود ما به جام ملت‌های آسیا نباشد و در صعودهای بعدی نتایج بهتری کسب کنیم.

کسب دو باخت سنگین در جام ملت‌های آسیا زمه‌مزه حضور مربی خارجی را بر سر زبان‌ها انداخته و بسیاری بر این باورند که سکان هدایت تیم ملی فوتبال بانوان برای گام برداشتن در مسیر توسعه و موفقیت باید به دست سرمربی خارجی سپرده شود.

باید نگاه‌مان به این مسئله اصولی و بابرنامه باشد، ایجاد آکادمی‌های حرفه‌ای توسعه فدراسیون فوتبال با مسئولان هیئت‌ها در شهرهای مختلف، سرمایه‌گذاری در بخش کلان، اجرای برنامه استعدادیابی و کار کردن روی بچه‌های ۱۰ تا ۱۴سال برای پایه‌سازی، حمایت‌های مالی و معنوی، مهیا کردن امکانات و زیرساخت‌های لازم و ضروری و پیشبرد برنامه آموزش حداقل پنج ساله در کنار تربیت مربیان حرفه‌ای برای حضور در شهرهای مختلف از جمله مواردی است که می‌تواند ما را در مسیر موفقیت و توسعه یاری کند، البته به حرف ساده‌است چرا که باید مداوم، اصولی و با برنامه‌ریزی دقیق باشد تا در نهایت به نتیجه‌ای که انتظار می‌رود برسد، کار ساده‌ای نیست اما نشدنی هم نیست، دختران ایرانی استعداد‌های بی‌ظفیری دارند و بسیار تاکتیک‌پذیر هستند اما باید این استعدادها را شناسایی کرد و با هدایت آن در مسیر درست، زمینه‌های کسب موفقیت را ایجاد کرد.

نیاز فوتبال بانوان

به برنامه بلندمدت و استعدادیابی

مهناز امیر شفاقی*

صعود تیم ملی به مرحله نهایی جام‌ملت‌ها نوبد روزهای بهتری را به فوتبال بانوان داد، توجهات نسبت به گذشته بیشتر شد و قطعاً اسپانسر‌ها هم استقبال بهتری خواهند کرد، این تیم را نباید رها کرد تا در آینده

کادرفنی و تک‌تک ملی پوشان تشکر کرد و قدر فرصت‌های موجود را دانست، در دهه ۸۰ تا توجه به اینکه فوتبال بانوان تازه شکل گرفته بود، دغدغه اصلی ما رویارویی با تیم‌های غرب آسیا مثل اردن بود، در سال ۸۹ با تیم جوانان موفق به شکست این تیم شدیم ولی در سال ۱۴۰۰ نباید دغدغه فوتبال بانوان ایران غلبه بر تیم اردن باشد، در حال حاضر باید تمرکزمان روی شکست تیم‌های شرق آسیا از جمله چین، ژاپن و کره باشد، باید با بررسی‌های کارشناسی ببینیم طی سال‌های اخیر فاصله فوتبال ما با این کشورها کاهش پیدا کرده یا نه، خوشبختانه حمایت‌های فدراسیون فوتبال طی این مدت از تیم بانوان خوب بود و تیم ملی در جام‌ملت‌ها شرکت کرد، البته خوش‌شانسی هم به ما کمک کرد و در مرحله مقدماتی در گروه خوبی قرار گرفتیم، شاید اگر با تیم‌های قوی‌تر همگروه می‌شدیم نمی‌توانستیم به مرحله حذفی صعود کنیم، با این حال در مرحله گروهی مقابل چین شکست خوردیم و اختلاف سطح فوتبال ایران با شرق قاره مشخص شد، فوتبال بانوان با مشکلات زیرساختی مواجه است و باید با برنامه‌ریزی طولانی مدت یک نسل جدید را کشف و به تیم ملی تزریق کنیم، در حال حاضر کمیته جوانان فدراسیون برنامه استعدادیابی در فوتبال بانوان را شروع کرده است، دختران نخیه غربال شده و به تدریج در تمرینات تیم‌های ملی حضور پیدا خواهند کرد، قطعا تزریق نیروهای جوان مستعد فوتبال بانوان را تکان خواهد داد، به یک حرکت اساسی و زیرساختی نیاز داریم تا فاصله‌مان با شرق آسیا را کاهش دهیم، طرحی را تدوین کرده‌ام برای زیر نظر گرفتن فوتبالتیم‌های ۱۰ تا ۱۴سال، در این طرح بچه‌ها طبق یک برنامه مدون و هماهنگ در سبکال آموزش، تمرین و مسابقه قرار می‌گیرند، در صورت تأیید فدراسیون و اجرای این طرح، می‌توانیم در آینده‌های نزدیک تسلس جدیدی از دختران فوتبالتیم‌ها آشنا به علم روز این رشته تحویل تیم ملی دهیم، البته رسیدن به این هدف نیازمند برنامه‌ریزی، سرمایه‌گذاری و پیگیری است، برنامه وقتی جواب می‌دهد و به نتیجه می‌رسد که طولانی مدت باشد، اگر یک بازیکن از سن کم زیر نظر مربیان سازنده رشد کند قطعاً آینده درخشانی خواهد داشت و تبدیل به یک بازیکن حرفه‌ای خواهد شد، سرمایه‌گذاری باید روی رده‌های پایه طبق برنامه مدون و زمانبندی شده انجام شود، مطمئن باشید اجرای این برنامه کمک بزرگی به فوتبال بانوان خواهد کرد.

***مربی فوتبال**

تیم ملی را به حال خود رها نکنید

شبنم انوروزی

فوتبال بانوان روزهای خوبی را پشت سر می‌گذارد و برای مداوم بخشیدن به این شرایط نباید تیم را به حال خود رها کرد، اولین صعود به جام‌ملت‌ها برای تیم کشورمان اتفاقی بزرگ محسوب می‌شود، تیمی که با تلاش‌های کادرفنی و ملی پوشان برای رسیدن به افتخارات بزرگ‌تر تلاش می‌کند.

از وقتی این رشته کارش را آغاز کرده مشکلات زیادی پیش روی تیم بانوان بوده، از بی‌توجهی‌ها و تبعیض‌ها گرفته تا نداشتن اردو و بازی تدار کاتی، خوشبختانه در چند سال گذشته از این شرایط سخت کمی فاصله گرفته‌اند و به نظر می‌رسد مسئولان ارشد ورزش و فوتبال نگاه‌شان تغییر کرده است، بعد از آنکه صعود تیم بانوان به جام ملت‌های آسیا قطعی شد همه منتظر بودند نمایش این تیم را در مسابقات هند ببینند، در طول این دوره جام‌ملت‌ها دختران فوتبالتیمست کشورمان انگیزه و تعصب و جدیت خود برای گذشتن از سد رقبا و نزدیک شدن به تیم‌های درجه یک قاره را ثابت کردند، آنها اگر چه نسبت به حریفان خود از امکانات کمتری برخوردار هستند اما هیچ کمبود و تبعیضی باعث نمی‌شود دختران ما دست از تلاش بکشند و در زمین مسابقه کم بگذارند، بدون شک صعود به دور دوم رقابت‌ها آن‌هم در اول حضور کاری است که از عهده هر تیمی بر نمی‌آید ولی شاگردان ایراندوست این مرحله را نیز پشت سر گذاشتند و یک گام روز و به جلو برداشتند.

باید اینکه در دور دوم نتوانستیم به ارمان ادامه دهیم اما این پایان مسیر تیم ملی نیست، فوتبال بانوان تازه در ابتدای راه موفقیت و پیشرفت قرار دارد و نباید به این زودی‌ها روند آواچ‌گیری آنها متوقف شود، رویارویی تیم‌های شرق قاره آسیا نشان داد فاصله زیادی تا تبدیل شدن به یکی از بهترین‌های شرق دارد، ما داریم، منتها این رقابت قابل جبران است و نباید باعث دلسردی و فداکاری فوتبال با همکاری کارشناسان، مربیان و مدیران فوتبال بانوان با برنامه‌هایی بلندمدت با چشم‌انداز بیوستن به جمع برترین تیم‌های قاره نزدیک شدن و در این راه به اجزا دریاورد، تیم‌های شرق آسیا در بخش بانوان هم سرمایه‌گذاری وسیع و طولانی مدت را در دستور کار قرار داده‌اند تا بتوانند در سطح جام جهانی حرف‌های زیادی برای گفتن داشته باشند، اگر ما نیز می‌خواهیم به جمع آنها اضافه شویم

و تیم بانوان‌مان نیز همچون مردان حرف اول را در آسیا بزنند نباید دست روی دست بگذاریم، فرصت‌ها را از دست ندهیم، اینکه قبل از هر تورنمنتی مدیران یاد تیم بانوان و اعزام‌شان بیفتند نه تنها فایده‌ای ندارد بلکه دلسردی و ناامیدی را به تیم ملی تزریق می‌کند، موفقیت‌های بزرگ فقط و فقط با برنامه‌ریزی کارشناسی و حرفه‌ای و البته اجرای تمام و کمال این محقق می‌شود، تیم ملی نباید به دست فراموشی سپرده شود و ملی پوشان را به حال خود رها کنیم، علاوه بر مسابقات لیگ، انتظار می‌رود فدراسیون اردوها و بازی‌های تدار کاتی بیشتری را برای تیم ملی در نظر بگیرد تا کادرفنی نیز فرصت دعوت از بازیکنان بیشتر و انتخاب بهترین‌ها را داشته باشد، در این صورت شناس پوشیدن پیراهن ملی از هیچ بازیکن مستعدی گرفته نمی‌شود و دیدار‌های دوستانه هم تجربه بازیکنان را افزایش می‌دهد.